

*„És ha te beengeded az életedbe,
ha király lesz feletted az Isten,
ha a szeretetté változik át a lelkileted,
akkor új leszel te is, új, és nem múlsz el,
nincs benned elavulás, nincsen régi,
hanem friss és szép, mint a kinyílt virág,
mint az újszülött, a gyermek,
olyan leszel, egészen hasonlatos, amilyen Isten.
Olyan leszel, amilyen a Szeretet,
és általad, a te tetteid által,
a tekintetedben és a szavaid fényében újjá lesz a világ,
felragyog, tündököl, és örvendezik.
Új esztendőben, új szívekkel,
ha Krisztus a király benned,
az életedben.”*

Új esztendőben, új szívekkel.
Új esztendőbe léptünk.
De valóban új-e az esztendő?
Valóban más-e, mint az elmúlt,
hiszen minden ugyanolyan maradt,
semmi sem változott meg.
Ma ugyanolyan nap van, amilyen a tegnap volt,
és a tegnapi ugyanolyan, amilyen holnap lesz.
Valóban új az esztendő?
Hiszen a világban semmi sem változik meg.
Egyik nap követi a másikat,
egyik évszak a másik után következik,
de minden ugyanúgy folyik tovább,
minden a régi.
Valójában ezen a világon egyetlenegy van,
ami új képes lenne: egyedül a te szíved.
Semmi más nem képes a megújulásra.
Az esztendő valójában nem új,
nem új ez a nap, és nincs új ezen a világon,
az ember szíve azonban,
egyedül ez a hely képes arra, hogy új legyen,
mert az ember szíve,
egyedül az emberi szív otthont ad a szeretetnek,
és a szeretet az új.
A szeretet valóban más, mint ami elmúlt,
nem is múlik el sohasem, és mégsem régi.
Mindig új születés minden jószág,
minden béke, és minden irgalom,
mind csoda, mind csodálatos,
mind újdonság, és a te szíved ad otthont ennek,
és a te szíved változik át szeretetté,
és akkor új lesz,
s a szíved által kiárad a jószág a világra,
a világban megszületik az új,
új lesz általad a világ.
Újak lesznek a napok valóban,
de csak a te szíved által.
Új lesz az év, más, mint a régi,
de csak a te lelked által.
Ezért mondjuk:
Új esztendőben, új szívekkel.

Mondhatnánk így is:

Új szívekkel, új esztendőben;
mert csak az új szívből születik új évszak,
új élet, új világ.

S vajon a te szíved, hogy új legyen,
mi a titka ennek, mert ez sem egyszerű.

Az ember szíve hajlamos arra, hogy megmaradjon a régiben,
hogy olyan legyen, amilyen körülötte a világ,
hogy előregedjen, hogy összeroskadjon,
hogy a pusztulásba menjen.

Az ember szíve kapujában ott ül megannyi harag,
megannyi gonosz indulat,
amelyek mind régivé teszik a szívet.

Az ember szíve azonban azzal, hogy Krisztus a király felette,
hogy a szeretet Istene lakást vesz benne,
hogy kiárad reá a kegyelem,
és a kegyelem előtt kinyitja kapuját az életed,
hogy a szíved befogadja a szeretetet,
az egyetlen újat, aki valóban egyedül új,
az Istent, aki egyedül Ő, és Ő valóban a Szeretet,
ha befogadja a te szíved,
ha Krisztus király feletted,
akkor új lesz az életed,
és életed által új lesz a világ,
új lesz a környezeted, a család,
mert szavaidból szelídség árad,
és kezeid megsimogatják a ráncos, a fáradt homlokot,
akkor fölemeled az elesettet,
és megszületik a szeretet, és új lesz,
valóban új a te életed, és a te környezeted,
új lesz a napod és az éved,
új lesz a világ.

És a titka ennek?

Ha Krisztus a király,
ha a szeretet az Úr benned és feletted, ha Ő él,
mert Ő valóban új,
Ő, aki nem ismer homályt,
akiben változás nincsen,
aki mindig ugyanaz,
Ő mégis, egyedül Ő mégis mindig más,
mindig olyan, mint az újszülött,
mert a szeretetben nincsen elavulás,
nincsen elfáradás,
a szeretetben nincsen régi,
a szeretet mindig új kezdet,
mindig üde és mindig szép.

Ilyen az Isten, az Isten a Szeretet,
aki egyedül Szeretet.

Isten pedig úgy szeretett téged, hogy magához ölelt,

és odaadta neked, a lelkedbe itatta önmagát,
a szeretetet bízta a szívedre, hogy szeretet lehess,
hogy jóság és béke,
hogy irgalom lehess és megbocsátás,
hogy türelem lehess, és nagy legyen a te lelked.
Isten úgy szeretett téged,
hogy önmagáénak teremtet,
hogy az ölébe ültetett és magához ölelt,
hogy reád lehelte Lelkét,
és elküldte hozzád Egyszülött Fiát.
Ott van a szíved kapujában és zörget,
ott suhan a Lélek, mint szellő, a lelked mélyén,
és fölébreszt téged, és ragyog fölötted az új Nap,
ragyog fölötted az Örök Szeretet.
*És ha te beengeded az életedbe,
ha király lesz feletted az Isten,
ha a szeretetté változik át a lelkileted,
akkor új leszel te is, új, és nem múlsz el,
nincs benned elavulás, nincsen régi,
hanem friss és szép, mint a kinyílt virág,
mint az újszülött, a gyermek,
olyan leszel, egészen hasonlatos, amilyen Isten.
Olyan leszel, amilyen a Szeretet,
és általad, a te tetteid által,
a tekintetében és a szavaid fényében újjá lesz a világ,
felragyog, tündököl, és örvendezik.
Új esztendőben, új szívekkel,
ha Krisztus a király benned,
az életedben.
Ámen.*

2021. január 1.

Takács Gyula plébános atya